

Sygn. akt VI Gz 18/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) sp. z o.o. w K.

z udziałem M. M. (1) i M. M. (2)

o nadanie klauzuli wykonalności po przejściu praw i obowiązków

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego
w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 17 kwietnia 2012 r., sygn. akt V GCo 50/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19.03.2012r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie nadał klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu prawomocnemu nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 1.07.2002r. sygn. akt V GNc 5075/2002 przeciwko spadkobiercom dłużniczki E. M. M. i M. M. (1), przy czym zastrzegł, im prawo powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczoną odpowiedzialność - do wartości stanu czynnego spadku - pkt II (k 14).

Wierzyciel wnioskiem datowanym 2.04.2012r. zażądał sprostowania oczywistej omyłki w w/w postanowieniu Sądu poprzez wykreślenie błędnego wpisu dotyczącego odpowiedzialności spadkobierców to jest „ich prawa powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczoną odpowiedzialność – do wartości stanu czynnego spadku” (k. 17).

Postanowieniem z dnia 17.04.2012r. Sąd Rejonowy oddalił powyższy wniosek w uzasadnieniu wskazując, iż jest on bezzasadny, orzeczenie którego wniosek dotyczy wydane zostało zgodnie z obowiązującymi przepisami i co najistotniejsze nie doszło do omyłki Sądu w zakresie redakcji jego treści (k. 20).

Zażalenie na to postanowienie złożył wnioskodawca zaskarżając w całości to postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i sprostowanie oczywistej omyłki Sądu zgodnie ze złożonym wnioskiem oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania od dłużników wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu niniejszego zażalenia wnioskodawca wskazał, iż sformułowanie zawarte przez Sąd w postanowieniu z dnia 19.03.2012r. co do zastrzeżenia prawa powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczoną

odpowiedzialność do wartości stanu czynnego spadku uznał za oczywistą omyłkę Sądu, gdyż w żadnym momencie postępowania klauzulowego wnioskodawca nie domagał się ograniczenia odpowiedzialności dłużników i nie jest mu znana podstawa prawna na jakiej Sąd orzekł. W ocenie skarżącego oddalenie wniosku o sprostowanie było bezpodstawne (k. 30-31).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego co do przedmiotu i zakresu rozstrzygnięcia podlegającego sprostowaniu.

Istotnie stosownie do treści art. 350 par. 1 kpc sąd może z urzędu sprostować w orzeczeniu niedokładności, błędy pisarskie, albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki, przy czym sprostowanie dotyczy wyłącznie oczywistych omyłek – niedokładności błędów pisarskich lub rachunkowych i nie może zmierzać do merytorycznej zmiany orzeczenia. Jak wskazywane jest

w orzecznictwie Sądu Najwyższego sprostowanie omyłki musi mieć charakter oczywisty, tak aby nie było wątpliwości, że ingerencja w treść rozstrzygnięcia nie ma charakteru merytorycznego. Tryb sprostowania przewidziany w art. 350 kpc służy do usuwania z tekstu orzeczenia niedokładności, błędów pisarskich, albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek, a nie do naprawy poważniejszych wad orzeczenia (tak również Małgorzata Manowska, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz, tom 1, Wydawnictwo LexisNexis, Warszawa 2011, k. 623).

Ponieważ objęte wnioskiem o sprostowanie sformułowanie dotyczyło merytorycznej treści orzeczenia, a podczas wydania orzeczenia z dnia 19.03.2012r. jak wskazał to jednoznacznie Sąd Rejonowy nie doszło do omyłki Sądu w zakresie redakcji treści orzeczenia, Sąd Okręgowy uznając zażalenie za niezasadne orzekł jak w sentencji na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.